

[Gade]

- at afvise at overføre yderligere bemyndigelser fra Ministerrådet til Kommissionen og sikre, at Folketinget og regeringen kan tage alle sager op igen, hvor Kommissionen overdrages forvaltningskompetence, og
- at afvise EF-Kommissionens forslag til løsning af EFs finansieringskrise og i stedet støtte besparelser og budgetdisciplin.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 38).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det, der kalder mig herop, er hr. Gades fremstilling af markedsudvalgets beretning. Nu skal man jo ikke sætte sit lys under en skæppe, og det gør SF og hr. Gade heller ikke i denne sag, for det blev fremstillet på den måde, at SF har været den bærende kraft i beretningen, og at det sådan set er SF, der er årsag til, at markedsudvalget afgav en så fornuftig beretning.

Jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at den eneste mindretalsudtalelse, der findes i beretningen, kommer fra SF og VS.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Det er min hensigt at holde pause efter hr. Erhard Jakobsens indlæg.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at det også er en utaknemlig opgave at tale efter hr. Erhard Jakobsen, så jeg synes kun, det er passende, at man afbryder på dette tidspunkt.

Om kort tid står Danmark over for en meget stor markedspolitisk opgave: Danmark overtager den 1. juli formandskabet for EF-samarbejdet i et halvt år. EF-samarbejdet er som sædvanlig i vanskeligheder og i krise, og som det har været i nu ganske mange år, er det stadig væk sådan, at EF-samarbejdet ubestrideligt er det, det jo handler om i det europæiske samarbejde; det er ikke til at

komme uden om, hverken for os eller for andre lande. Så med alle vanskelighederne og med alle mulighederne forestår der Danmark en stor markedspolitisk opgave i det næste halve år. Den vil komme til at spænde regeringen, regeringens medlemmer og den danske administration hårdt for. Der forestår et hårdt arbejde med i en periode på et halvt år at stå i spidsen for dette meget store europæiske samarbejde.

Der er tre store opgaver for dansk markedspolitik, som jeg finder grund til særligt at trække frem. For det første, at der skal findes holdbare løsninger på EFs finansieringsproblemer. EFs finanser er under et meget hårdt pres. Det forholder sig jo af mange grunde sådan, at landbrugsudgifterne tynger hårdt; faldende dollarkurs og overskud af fødevarerproduktion i verden belaster EFs budget meget hårdt, og den tid er kommet, hvor finansministrene – man kan sige befolkningerne – i EFs medlemslande ikke er til sinds uden videre at acceptere stigningen i landbrugsudgifterne fra år til år. Vi må regne med, at der er stærke begrænsninger for, hvad finansministre og befolkninger vil acceptere af øgede udgifter på dette område, og det lægger et meget hårdt pres på landbrugspolitikken i Europa. Det er baggrunden for, at vi kommer til at stå over for det, man nok kan kalde en egentlig europæisk landbrugskrise, som også kommer til at ramme Danmark.

Man kan vel sige, at den krise, der nu er for landbruget i Danmark, er af europæisk oprindelse – i modsætning til de problemer, vi havde med landbruget i 1979, 1980 og 1981, og som i meget høj grad var af indenlandsk oprindelse. Der er ingen muligheder for at udvide finansieringen; man er nødt til at tilvejebringe en bedre balance mellem produktion og efterspørgsel, og det kan varigt kun gøres ordentligt ved, at man fører en prispolitik, der sikrer balancen.

Det giver nogle meget store opgaver for det danske formandskab, og jeg kan udmærket se, at der i de forslag, som Kommissionen har fremlagt, er masser af tekniske problemer. Jeg vil i hvert fald ikke gøre mig til af, at jeg er i stand til på nogen måde at overskue det tekniske indhold af de forslag, Kommissionen har fremlagt, og jeg ser en række åbenbare tekniske betænkeligheder ved forslaget.